

مهاجرت

ها بهار نور نه راي پرما له سره
چي وطن كي اوم خوشحال او لور سره
كل اختيار او آزاد مي پخپل ژوند اوم
گرخيدم دخپل هيواد په لر او بره
نه پوښتنه د ويزي او اقامت وه
نه بنديز وه پرما له كوم دفتره
نه چا ماته ويل چي ته څوك يي؟
پخپل خوښه گرخيدم شام او سهره
د وطن له پيداوار اوم بهره مند
د همزولو سره تلم تل په چكره
د ملگرو سره كوز او بر تلمه
هر شپه مي وه برات ورځ مي اختره
راپيدا تور بلاگام نو شو په وطن كي
تول له پوهي او دانشه بي خبره
كنډوالی د وطن په هرخوا جوړ كړل
پاتي نشولا په غرونو كي نښتيره
پل پلچك او ودان يي تول نسكور كړل
رنا ورځ يي پر افغان كړل محشره
دا د دين او د مذهب تيكه دارانو
شتمني دخلك كړل غلامه هره كوره
له هيواد خلك مجبور تول په فرار شو
چي واک ورسيد په واک دخولدره
اوس وطن سوخي په اورد نفاق كي
جها دي واكداران تول بي خبره
ها چي څه مو ويل اوس يي وينو
هره ورځي له بل ورځي پيريد تره
اوس چاره تر هډو كو رسيدلي
واسكت پوښوراي اوس له خيبره
خوب موبس دي افغانانورا بيدارشي
له هيواده كړي ورك دا شور وشره

له اشرار او مجاهد وکړی پوښتنه
چي افغان مولي وکړل در په دره
زرد خلکو محکمی کړی دایره
له قدرته کړی نسکور دوی له یوسره
لاری پاکی کړی بچو او خپل مسوته
هیره نکړی د (مل) دا سوچه خبره

پوهندوی دوکتور سیدحسام (مل)

جرمنی «2019-03-08»